

Bruxelles, 13.9.2017
COM(2017) 490 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

privind lista din 2017 a materiilor prime critice pentru UE

Având în vedere importanța strategică neîntreruptă a materiilor prime pentru industria prelucrătoare din UE¹, Comisia pune în aplicare o gamă largă de acțiuni în cadrul inițiativei UE privind materiile prime, pentru a ajuta la asigurarea unei aprovizionări sigure, durabile și la prețuri accesibile. Lista materiilor prime critice pentru UE este un element central al acestei inițiative.

Inițiativa privind materiile prime a fost prezentată în 2008 pentru a aborda provocările legate de accesul la materiile prime. Prezenta comunicare actualizează lista din 2014 a materiilor prime critice. Scopul principal al listei este de a identifica materiile prime care prezintă un risc ridicat în ceea ce privește aprovizionarea și care prezintă o importanță deosebită din punct de vedere economic și la care accesul neîngrădit și fiabil reprezintă un motiv de îngrijorare pentru industria europeană și lanțurile valorice. Bazată pe o metodologie obiectivă, lista oferă un instrument factual pentru măsuri de politică comercială, industrială și de inovație menite să consolideze competitivitatea industriei europene, în conformitate cu strategia industrială reînnoită pentru Europa², cum ar fi:

- identificarea nevoilor de investiții care pot contribui la reducerea dependenței Europei de importurile de materii prime;
- sprijin de orientare pentru inovare privind aprovizionarea cu materii prime în cadrul Programului pentru cercetare și inovare al UE – Orizont 2020;
- atragerea atenției asupra importanței materiilor prime critice pentru tranziția la o economie mai circulară, eficientă din punctul de vedere al resurselor și cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

Lista ar trebui să contribuie la stimularea producției europene de materii prime critice prin consolidarea activităților de reciclare și, atunci când este necesar, la facilitarea lansării de noi activități miniere. Aceasta permite, de asemenea, să se înțeleagă mai bine modul în care securitatea aprovizionării cu materii prime poate fi realizată prin diversificarea aprovizionării din surse geografice diferite prin extracție, reciclare sau substituție.

Lista este utilizată de Comisie ca element de sprijin atunci când negociază acorduri comerciale, contestă măsuri cu efect de denaturare a schimburilor comerciale, dezvoltă acțiuni de cercetare și inovare și pune în aplicare Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele de dezvoltare durabilă ale acesteia. Materiile prime critice sunt o prioritate în cadrul Planului de acțiune al UE pentru economia circulară³, pentru a stimula utilizarea și reciclarea eficientă a acestora. Lista poate fi, de asemenea, relevantă pentru obiectivul de consolidare a investițiilor străine directe în UE⁴, propus în paralel cu prezenta comunicare. Aceasta poate fi utilizată, de asemenea, de către statele membre, întreprinderi și investitori pe

---

¹ Conform Centrului VDI pentru eficiența resurselor (VDI ZRE), materiile prime reprezintă principalul factor de cost în sectorul de producție (44 %, în comparație cu 18 % pentru forța de muncă, 3 % pentru taxe și 2 % pentru energie).

² Comunicarea Comisiei intitulată „Investițiile într-o industrie inteligentă, inovatoare și durabilă: O nouă strategie privind politica industrială a UE” [COM(2017) 479]

³ Comunicarea Comisiei „Închiderea buclei - Un plan de acțiune al UE pentru economia circulară”, [COM(2015) 614]

⁴ Propunere a Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru pentru controlul investițiilor străine directe în Uniunea Europeană [COM(2017) 487]

bază de voluntariat, pentru a se informa cu privire la posibilele riscuri legate de aprovizionarea cu materii prime și oportunitățile aferente.

Această comunicare prezintă o listă actualizată de 27 de materii prime critice pentru UE ca urmare a unei a treia evaluări. Aceasta survine în urma a două comunicări ulterioare privind materiile prime, care au elaborat o listă cu 14 materii prime critice în 2011⁵ și o listă revizuită cu 20 de materii prime critice în 2014⁶. Lista materiilor prime critice pentru UE este supusă unei actualizări periodice, cel puțin o dată la trei ani, pentru a ține seama de evoluția pieței și a tehnologiilor de producție; numărul de materii prime evaluate a crescut cu fiecare actualizare.

În urma recomandărilor din raportul din 2014 al Grupului de lucru ad-hoc privind definirea materiilor prime critice⁷, această a treia evaluare a materiilor prime critice s-a desfășurat pe baza unei metodologii îmbunătățite elaborate de Comisie⁸, asigurând, în același timp, comparabilitatea cu abordările metodologice anterioare (2011 și 2014). Importanța economică și riscul privind aprovizionarea rămân cei mai importanți doi parametri utilizați pentru a determina caracterul critic al unei materii prime. Principalele îmbunătățiri în metodologia revizuită se referă la schimburile comerciale (fiabilitatea importului și restricțiile la export în calcularea gradului de risc privind aprovizionarea), substituirea ca factor de corecție atât a importanței economice, cât și a riscului de aprovizionare și alocarea în detaliu a utilizărilor finale ale materiilor prime pe baza aplicațiilor industriale pentru a defini importanța economică.

Materiile prime, chiar dacă nu sunt clasificate ca fiind critice, sunt importante pentru economia europeană, deoarece se află la începutul lanțurilor valorice din industria prelucrătoare. Disponibilitatea acestora poate evolua rapid în funcție de fluxurile comerciale sau în conformitate cu evoluțiile politicii comerciale, ceea ce întărește nevoia generală de diversificare a surselor de aprovizionare și de creștere a ratelor de reciclare a tuturor materiilor prime.

---

⁵ Comunicarea Comisiei „Abordarea provocărilor de pe piețele de mărfuri și privind materiile prime” [COM(2011)25]

⁶ Comunicarea Comisiei intitulată „Despre revizuirea listei de materii prime critice pentru UE și implementarea inițiativei privind materiile prime” [COM(2014)297]

⁷ Raport privind materiile prime critice pentru UE, Raportul grupului de lucru ad-hoc pentru definirea materiilor prime critice, mai 2014.

⁸ A se vedea: *Metodologia de stabilire a listei europene a materiilor prime critice*, 2017, ISBN 978-92-79-68051-9

Anexa 1

Lista materiilor prime critice pentru UE

Cele 27 de materii prime enumerate mai jos sunt esențiale pentru UE deoarece sunt expuse unui risc mai ridicat privind penuria de aprovizionare și exercită un impact mai important asupra economiei comparativ cu majoritatea celorlalte materii prime. Tabelul indică existența producției interne de anumite materii prime critice în UE, în special hafniu. Cu toate acestea, China este țara cea mai influentă în ceea ce privește oferta mondială a majorității materiilor prime critice, cum ar fi pământurile rare, magneziul, wolframul și antimoniul, galiul și germaniul, printre altele. Mai multe alte țări au o poziție dominantă în ceea ce privește furnizarea de materii prime specifice, cum ar fi Brazilia (niobiu) sau SUA (beriliu și heliu). Furnizarea de metale din grupa platinei este concentrată în Rusia (paladiu) și în Africa de Sud (platină, iridiu, rodiu și ruteniu). Riscurile asociate cu o concentrare a producției sunt, în multe cazuri, amplificate de o substituibilitate redusă și de rate de reciclare scăzute.

Evaluarea din 2017 a caracterului critic s-a efectuat pe 78 de materii prime. Domeniul de aplicare extins include nouă noi materii, în comparație cu evaluarea din 2014⁹.

Cele nouă noi materii prime critice pentru UE, comparativ cu lista din 2014, sunt evidențiate cu gri închis în tabelul de mai jos. Cele trei materii prime (crom, cărbune cocsificabil și magnezit)¹⁰ nu sunt considerate critice pe baza evaluării din 2017. Deși pământurile rare grele¹¹, pământurile rare ușoare¹² și metalele din grupa platinei¹³ au fost evaluate în mod individual, ele rămân sub formă de grupuri în cadrul listei de criticalități (medie aritmetică indicată în tabelul de mai jos), în scopul de a asigura comparabilitatea cu evaluarea anterioară.

Materii prime	Producători mondiali principali (media pe 2010-2014)	Importatori principali în UE (media pe 2010-2014)	Surse de aprovizionare pentru UE (media pe 2010-2014)	Rata de dependență de importuri*	Indici de substituție IE/SR **	Rata de reciclare la sfârșitul duratei de viață***
Antimoniu	China (87 %) Vietnam (11 %)	China (90 %) Vietnam (4 %)	China (90 %) Vietnam (4 %)	100 %	0,91 / 0,93	28 %
Barit	China (44 %) India (18 %) Maroc (10 %)	China (53 %) Maroc (37 %) Turcia (7 %)	China (34 %) Maroc (30 %) Germania (8 %) Turcia (6 %) Regatul Unit (5 %) Alte state membre ale UE (4 %)	80 %	0,93 / 0,94	1 %

⁹ Materii prime abiotice: agregate, bismut, heliu, plumb, fosfor, sulf; Materii prime biotice: plută naturală, lemn de tec natural, lemn de Sapele.

¹⁰ Cu toate acestea, cărbunele cocsificabil, care s-a aflat pe lista din 2014 a materiilor prime critice pentru UE, este considerat un caz „de graniță”. Deși se află imediat sub pragul de importanță economică, din motive de prudență, cărbunele cocsificabil este menținut pe lista materiilor prime critice pentru UE și, prin urmare, este inclus în tabel. Cu toate acestea, va fi eliminat din următoarea listă în cazul în care nu respectă pe deplin criteriile.

¹¹ Disprosiu, erbiu, europiu, gadoliniu, holmiu, lutețiu, terbiu, tuliu, yterbiu, ytriu

¹² Lantan, ceriu, praseodim, neodim, samariu

¹³ Platină, paladiu, rodiu, ruteniu, iridiu

Beriliu	Statele Unite (90 %) China (8 %)	n/a	n/a	n/a ¹⁴	0,99 / 0,99	0 %
Bismut	China (82 %), Mexic (11 %) Japonia (7 %)	China (84 %)	China (84 %)	100 %	0,96 / 0,94	1 %
Borat	Turcia (38 %) Statele Unite (23 %) Argentina (12%)	Turcia (98 %)	Turcia (98 %)	100 %	1,0 / 1,0	0 %
Cobalt	Republica Democratică Congo (64 %) China (5 %) Canada (5 %)	Rusia (91 %) Republica Democratică Congo (7 %)	Finlanda (66 %) Rusia (31 %)	32 %	1,0 / 1,0	0 %
Cărbune cocsificabil	China (54 %) Australia (15 %) Statele Unite (7 %) Rusia (7 %)	Statele Unite (39 %) Australia (36 %) Rusia (9 %) Canada (8 %)	Statele Unite (38 %) Australia (34 %) Rusia (9 %) Canada (7 %) Polonia (1 %) Germania (1 %) Republica Cehă (1%) Regatul Unit (1 %)	63 %	0,92 / 0,92	0 %
Fluorină	China (64 %) Mexic (16 %) Mongolia (5 %)	Mexic (38 %) China (17 %) Africa de Sud (15 %) Namibia (12 %) Kenya (9 %)	Mexic (27 %) Spania (13 %) China (12 %) Africa de Sud (11 %) Namibia (9 %) Kenya (7 %) Germania (5 %) Bulgaria (4 %) Regatul Unit (4 %) Alte state membre ale UE (1 %)	70 %	0,98 / 0,97	1 %
Galiu ¹⁵	China (85 %) Germania (7 %) Kazahstan (5 %)	China (53 %) Statele Unite (11 %) Ucraina (9 %) Coreea de Sud (8 %)	China (36 %) Germania (27 %) Statele Unite (8 %) Ucraina (6%) Coreea de Sud (5 %) Ungaria (5 %)	34 %	0,95 / 0,96	0 %
Germaniu	China (67 %) Finlanda (11 %) Canada (9 %) Statele Unite (9 %)	China (60 %) Rusia (17 %) Statele Unite (16 %)	China (43 %) Finlanda (28 %) Rusia (12 %) Statele Unite (12 %)	64 %	1,0 / 1,0	2 %

¹⁴ Dependența de import a UE nu poate fi calculată pentru beriliu, deoarece nu există producție și comerț cu minereuri de beriliu și concentratele acestuia în UE.

¹⁵ Galiul este un produs secundar; cele mai bune date disponibile se referă la capacitatea de producție, și nu la producție ca atare.

Hafniu	Franța (43 %) Statele Unite (41 %) Ucraina (8 %) Rusia (8 %)	Canada (67 %) China (33 %)	Franța (71 %) Canada (19 %) China (10 %)	9 %	0,93 / 0,97	1 %
Heliu	Statele Unite (73 %) Qatar (12 %) Algeria 10 %	Statele Unite (53 %) Algeria 29 % Qatar (8 %) Rusia (8 %)	Statele Unite (51 %) Algeria 29 % Qatar (8 %) Rusia (7 %) Polonia (3 %)	96 %	0,94 / 0,96	1 %
Indiu	China (57 %) Coreea de Sud (15 %) Japonia (10 %)	China (41 %) Kazahstan (19 %) Coreea de Sud (11 %) Hong Kong (8 %)	China (28 %) Belgia (19 %) Kazahstan (13 %) Franța (11 %) Coreea de Sud (8 %) Hong Kong (6 %)	0 %	0,94 / 0,97	0 %
Magneziu	China (87 %) Statele Unite (5 %)	China (94 %)	China (94 %)	100 %	0,91 / 0,91	9 %
Grafit natural	China (69 %) India (12 %) Brazilia (8 %)	China (63 %) Brazilia (13 %) Norvegia (7 %)	China (63 %) Brazilia (13 %) Norvegia (7 %) UE (< 1%)	99 %	0,95 / 0,97	3 %
Cauciuc natural	Thailanda (32 %) Indonezia (26 %) Vietnam (8 %) India (8 %)	Indonezia (32 %) Malaysia (20 %) Thailanda (17 %) Coasta de Fildes (12 %)	Indonezia (32 %) Malaysia (20 %) Thailanda (17 %) Coasta de Fildes (12 %)	100 %	0,92 / 0,92	1 %
Niobiu	Brazilia (90 %) Canada (10 %)	Brazilia (71 %) Canada (13 %)	Brazilia (71 %) Canada (13 %)	100 %	0,91 / 0,94	0,3 %
Rocă fosfatică	China (44 %) Maroc (13 %) Statele Unite (13 %)	Maroc (31 %) Rusia (18 %) Siria (12 %) Algeria 12 %	Maroc (28 %) Rusia (16 %) Siria (11 %) Algeria 10 % UE - Finlanda (12 %)	88 %	1,0 / 1,0	17 %
Fosfor	China (58 %) Vietnam (19 %) Kazahstan (13 %) Statele Unite (11 %)	Kazahstan (77 %) China (14 %) Vietnam (8 %)	Kazahstan (77 %) China (14 %) Vietnam (8 %)	100 %	0,91 / 0,91	0 %
Scandiu	China (66 %) Rusia (26 %) Ucraina (7 %)	Rusia (67 %) Kazahstan (33 %)	Rusia (67 %) Kazahstan (33 %)	100 %	0,91 / 0,95	0 %

Siliciu metalic	China (61 %) Brazilia (9 %) Norvegia (7 %) Statele Unite (6 %) Franța (5 %)	Norvegia (35 %) Brazilia (18 %) China (18 %)	Norvegia (23 %) Franța (19 %) Brazilia (12 %) China (12 %) Spania (9 %) Germania (5 %)	64 %	0,99 / 0,99	0 %
Tantal ¹⁶	Rwanda (31 %) Republica Democratică Congo (19 %) Brazilia (14 %)	Nigeria (81 %) Rwanda 14 % China (5 %)	Nigeria (81 %) Rwanda 14 % China (5 %)	100 %	0,94 / 0,95	1 %
Wolfram ¹⁷	China (84 %) Rusia (4 %)	Rusia (84 %) Bolivia (5 %) Vietnam (5 %)	Rusia (50 %) Portugalia (17%) Spania (15 %) Austria (8%)	44 %	0,94 / 0,97	42 %
Vanadiu	China (53 %) Africa de Sud (25 %) Rusia (20 %)	Rusia (71 %) China (13 %) Africa de Sud (13 %)	Rusia (60 %) China (11 %) Africa de Sud (10 %) Belgia (9 %) Regatul Unit (3 %) Țările de Jos (2 %) Germania (2 %) Alte state membre ale UE (0,5 %)	84 %	0,91 / 0,94	44 %
Metalele din grupa platinei	Africa de Sud (83 %) - platină, iridiu, rodiu, ruteniu Rusia (46 %) - paladiu	Elveția (34 %) Africa de Sud (31 %) Statele Unite (21 %) Rusia (8 %)	Elveția (34 %) Africa de Sud (31 %) Statele Unite (21 %) Rusia (8 %)	99,6 %	0,93 / 0,98	14 %
Pământuri rare grele	China (95 %)	China (40 %) SUA (34 %) Rusia (25 %)	China (40 %) SUA (34 %) Rusia (25 %)	100 %	0,96 / 0,89	8 %
Pământuri rare ușoare	China (95 %)	China (40 %) SUA (34 %) Rusia (25 %)	China (40 %) SUA (34 %) Rusia (25 %)	100 %	0,90 / 0,93	3 %

Observații:

¹⁶ Tantalul face obiectul regulamentului privind minereurile din zonele de conflict [Regulamentul (UE) 2017/821] de instituire a unui sistem al Uniunii pentru diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare în vederea reducerii posibilităților grupurilor armate și forțelor de securitate de a comercializa staniu, tantal și wolfram, minereuri ale acestora, și aur.

¹⁷ Wolframul face obiectul regulamentului privind minereurile din zonele de conflict [Regulamentul (UE) 2017/821] de instituire a unui sistem al Uniunii pentru diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare în vederea reducerii posibilităților grupurilor armate și forțelor de securitate de a comercializa staniu, tantal și wolfram, minereuri ale acestora, și aur.

(*) „Rata de dependență de import” ține seama de aprovizionarea globală și de sursele efective de aprovizionare ale UE în calcularea riscurilor de aprovizionare, și se calculează după cum urmează: $\text{Importuri nete ale UE} / (\text{importuri nete ale UE} + \text{producția internă a UE})$.

(**) „Indicele de substituție” este o măsură a dificultății de înlocuire a materiei, evaluat și ponderat în toate aplicațiile, calculat separat atât pentru parametrul importanței economice, cât și pentru parametrul de risc. Valorile sunt între 0 și 1, unde 1 este cel mai puțin substituibil.

Importanța economică este corectată prin indicele de substituție (SI_{EI}) care depinde de performanțele tehnice și de rentabilitate ale înlocuitorilor pentru aplicațiile individuale ale fiecărei materii. Riscul de aprovizionare este corectat prin indicele de substituție (SI_{EI}) care depinde de producția globală, criticalitate și co-producția/sub-producția de înlocuitori pentru aplicațiile individuale ale fiecărei materii.

(***) Rata de reciclare a materiilor prime la sfârșitul duratei de viață măsoară raportul între reciclarea metalelor vechi și cererea UE pentru o anumită materie primă, aceasta din urmă corespunzând aprovizionării UE cu materii prime și secundare.

Sursa: pe baza informațiilor din raportul final „Studiul privind revizuirea listei materiilor prime critice” 2017.